

Titel: Kapitel XXVI.

Citation: "Kapitel XXVI.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e9576/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 292.

Suod de i § 290 Nr. 2 og Nr. 3 omhandlede Fordringer kunne Modfordringer kun gøres gældende, naar disse ere støttede paa, at der ved Forjættelse med at give den i Regellovens §§ 20, 30, 42, 45 og 75 omhandlede Underretning er forvaldt Sagføgte Stede, og suod de i § 290 Nr. 1 omhandlede kun, forsaavidt Modfordringen selv gaar ind under samme Bestemmelse, eller den indrømmes.

§ 293.

Sager, i hvilke den heromhandlede Retsforfølgning anvendes, behandles uden Henjyn til Genstandens Verdi ved Underret efter de ovenfor i Kap. XXIV givne Regler, hvorved dog bliver at bemærke, at Dommeren er pligtig at drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed.

§ 294.

Naar Sager af heromhandlede Bestaaelse indkommer for Landsret, er det en Selsølg, at Proceduren for denne ikke kan omfatte Andet, end det, som i Henhold til ovenstaaende Regler kunde gøres gældende for Underret.

Kapitel XXVI.

**Ægtefælsager samt Sager, hvorunder
Kvinder søge sig en dødsbleven Persons
Formue tilfødt.**

§ 295.

Sager angaaende et Ægtefæls Ugyl-
dighed eller Opløsning blive at behandle
efter de almindelige for Underretsproceduren
gældende Regler med de nedenfor givne
nærmere Bestemmelser ved Underretten for
det Sted, hvor Sagføgte har Bopæl eller

Opholdssted, eller, dersom Sagsøgte har forladt Landet, eller det ikke vides, hvor Sagsøgte er, hvor denne sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget.

§ 296.

Dersom Sagsøgte ikke under Sagen giver Møde ved antagen Sagsfører, har Sagsføreren at andrage paa, at der af Retten maa blive bestiftet Sagsøgte en Forvarer. Forfømmes dette, afsjies Sagen.

Salæret til den for Sagsøgte bestiftede Forvarer paalægges det Offentlige, hvor det ikke paalægges Sagsføreren som tabende Part at udrede det.

§ 297.

Retten kan uden Henhyn til, om Modparten begærer det, paalægge Sagsføreren at fremstille sig til Afhørelse under Domsforhandlingen og der under Ed at besvare de Spørgsmaal angaaende Sagens Genstand, som Retten maatte gøre. Ugrundet Undlæbelse heraf eller Vægring hermed har til Følge, at Sagen afsjies.

§ 298.

Ligeledes kan Retten, hvis Sagsøgte boer eller opholder sig i Riget, paalægge denne at fremstille sig til Afhørelse under Domsforhandlingen og der under Ed at besvare de Spørgsmaal angaaende Sagens Genstand, som gøres af Retten. Ugrundet Undlæbelse af at møde eller Vægring ved at svare medfører dog kun Virkning efter § 299, 2det Punktum.

§ 299.

Sudrømmende Proceserklæringer fra Sagsøgtes Side have ikke Virkning som bindende Grundlag for Stridsspørgsmaalets Indhold og Omfang, men der kan alene tillægges dem Betydning som Bevismidler. Ligeledes kan Sagsøgtes Udeblivelse, Tavs-
hed eller ubejtemte Erklæringer i de i § 194 omhandlede Tilfælde kun tages i Betragtning som Bevisdata imod Paagældende.

§ 300.

Berts Ed finder, bortset fra de i §§ 297 og 298 omhandlede Tilfælde, ikke Anvendelse i Ægtefælsfager.

§ 301.

Oberanklageren kan under Jagttagelse af Reglerne i Kap. XIX som Intervenient paa det Offentliges Vegne indtræde i en Ægtefælsfag for at forhindre, at Skilsmisfædom eller Dom, hvorved et Ægtefæls erklæres ugyldigt, urettelig tilfignes; han kan ligeledes, uden at være indtraadt i Sagen i første Instans, i det anførte Tjemed paa det Offentliges Vegne paaanke en saadan Dom.

§ 302.

I Sager, hvorunder en bortbleven Persons Arvinger ifølge Fred. 11. Septbr. 1839 søge sig hans Formue tilfærdi enten til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, have Sagsøgerne i Overensstemmelse med Grundfættningen i § 296 at drage Omhu for, at et Forjaar for den Bortblevne bestilles, i Landsretsfager af Rettens Justitiarius, i Underretsfager af vedkommende Dommer, ligesom de ere pligtige efter Rettens Raalag at fremstille sig for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgørelse beror.

Kapitel XXVII.

Fremgangsmaaden naar Rogen skal umyndiggøres, eller Gude skal sættes under fast Lovværgemaal.

§ 303.

Begæring om Umyndiggørelse kan fremsættes af Raagaaldeudes Ægtefælle, Slægtninge, Værge, Kurator eller Lovværge. Derhos er i alle Tilfælde Dørligheden berettiget til at andrage paa Rogens Umyndiggørelse, naar dette efter de Oplysninger, som enten fra Vedkommende selv, hans Slægt eller Venner eller paa anden